

EGYESÍTETT KARÁCSONY ÉS UJEVI SZÁM.

I. ÉVFOLYAM.

1919 DECEMBER 27.

4-5. SZÁM.

Borlényvilág

ILLUSTRÁLT MŰVÉSZLAP.

SZERKESZTIK: KOVÁCS ALBERT ÉS KOVÁCS KÁLMÁN.

SZILAGYI RÓZSI, a Bevarosi Színház tagja.

(Homonnai_telv.)

ÁRA 4 KOR.

TISZA KAROLA, a „Jardin” művésznője.

(Homonnai felv.)

BOHÉM VILÁG

ELŐFIZETÉSI ÁRAK
HELYBEN, VIDÉKEN:
EGÉSZ ÉVRE 96 K
FÉL ÉVRE . . 48 K
NEGYEDÉVRE 24 K

ILLUSZTRÁLT
MŰVÉSZLAP

MEGJELENIK
MINDEN SZOMBATON REGGEL.

SZERKESZTŐSÉG
ÉS KIADÓHIVATAL:
VII., THÖKÖLY-UT 80.
TEL.: JÓZSEF 80—64.
EGYES SZÁM 2 KOR.

Döcög az omnibusz . . . .

Harmath Imre.

De jó lenne újra a Krisztinába járni,
rozoga szinkörnél állóhelyre várni,
csodálattal nézni tavasz luftballonját
papiros szinpadon papir-király trónját.
De jó lenne újra számtanleckét írni,
Paprika Jancsiért keservesen sirni
hófehér kenyérre mézesvaját kenni
uzsonna-táskával iskolába menni . . .
Döcög az omnibusz Pestről Ó-budára
odáig egy utnak egy élet az ára
egy élet az ára . . .

De jó lenne újra csapkodni a métát,
fadobozba rakni sok-sok színes krétát,
kiskapuba várni, cirkusz előtt állni,
tündérmese szárnyán angyalokhoz szállni.
Öt garasért ülni aranyparipákon,
boldogságot lopni öreg almafákon,
omnibusz tetején menyországba menni,
de jó lenne újra tiz évesnek lenni . . .
Döcög az omnibusz Pestről Óbudára,
odáig egy utnak egy élet az ára
egy élet az ára . . .

De jó lenne újra palatáblát venni,
földrajzkönyv árából medvecukrot enni,
szurtos, kis csibésszel gombozni a járdán,
reszketni, hogy éjjel értünk jön a sárkány.
Pityeregve szidni mogyorófa végét
krétával bekenni tanító ur székét,
gondokról nem tudni, mindig csak nevetni,
de jó lenne újra . . . újra megszületni . . .
Döcög az omnibusz Pestről Óbudára,
fekete ló huzza azt is nemsokára
azt is nemsokára . . .

A taps.

Lényegében a látottak és hallottak fölött való belső megelégedés spontán, őszinte megnyilatkozásának külső kifejező formája. Azért: *lényegében*, mert valójában nem az. Épen az elméleti és gyakorlati tényleges állapot e különbségéről és a különbség szülte érdekes, jólismert helyzeti kómikumról érdemes egy-néhány megfigyelést papírra vetni. Annyi bizonyos, hogy ha ugyanannyi ember értené és érezné át Dohnányi zongorázását vagy Beethoven szimfoniáit, ahány tapsol nekik, akkor ma már méltán mondhatnók, hogy elérkeztünk Utópia ígéretföldjére, hol csupa csiszolt agyu és gondolkodásu egyénekből áll a társadalom. Természetesen a dolog távolról sem áll így s most már az a kérdés, hogy *miért és hogyan* tapsolnak azok, akiknek kevésbé van indítékuk, a „látottak és hallottak fölött való megelégedésnek” spontán kifejezést adni? A tapsoló típusok a következők:

A legismertebbek az akkordban tapsolók. Velük kezdem, mert minden színház legmagasabb (legalább is második) emeletén trónolnak. Ott vannak esténként kisebb-nagyobb számban, de megkülönböztetten fontos szerepük premiereken, debütálásoknál van. A páholyok és a földszint véleményének az irányítói és ezért igen gyakran döntenek el a darab sorsát. Nagy művészeket buktatnak meg s jelentéktelenségeket visznek sikerre. Hivatalos megjelölésük: *a klakkörök*. Néha egészen a szemérmetlenségig mennek s „komoly meggyőződésük” olykor bántó izléstelenségbe csap át. „A tehetséges kezdők” színházjegyért is csinálnak sikert, de az „öregeket” megszabott tarifával kell díjazni.

A klakkörök eredetileg tipikusan színházi emberek, de, ha némileg megváltoztatott formában, már bevonultak a hangversenyterembe is. Itt nehezebb és kényesebb a szerepük, mert legnagyobbrészt egy-egy olyan számot kell sikerre vinni, aminek más „elemek” semmiképp sem hajlandók tapsolói. A koncertek egy-néhány félreismerhetetlenkarakterű tapsolót mutatnak fel. Az első az úgynevezett *bátor szolista*, aki akkor is tapsol, ha a szám nem tetszik neki. Mintegy jelet ad a tapsra és közvetlen környezetében igen nagy tekintélynek örvend. Különösen akkor, ha kezdeményezését eleinte nem meri átvenni a környezete (persze csak egy-két tizedmásodpercről lehet szó és „később mégis neki lett igaza!” A második — közép — fajta: *a lavirozó*. Ez ritkán tévedhet, mert igen óvatos és csak „biztosra” tapsol. A har-

MAGASINER ERZSI és TOMPA BÉLA,
a Revü-színház tagjai.

madik a „blamált” tapsoló. Ez nem találja el a végét: *beugrott*. Helyzete nem lehet valami irigylésre méltó. Igen kedves, öszfinte típus a *rajongó* tapsoló. Arca pirban ég, szemei ragyognak s igen gyakran nem a művésznek, hanem az embernek tapsol. Ő teszi az autogrammgyűjtők kontingensét és nagyrészt bájos, fiatal leánya személyesíti. Kellemetlen jelenség a feltűnési viselkedésben szenvedő tapsoló. Ő azért jár színházba, koncertbe, hogy tapsoljon. Nála a taps cél, nem „eszköz”. Ismertető jele: kiválóan megtermett tenyerek. Az est végén lépnek fel a *menetelve tapsolók*. Ezek háttal a színpadnak vagy dobogónak, a ruhatár felé törtetve, adják le az obligát tapsot. A legkevésbé szimpatikusak közé tartoznak.

Legvégül vannak olyanok, akik nem tapsolnak. Egyrésztük óvatosságból, másrésztük modorosságból,

— mert az eiökelö s feltétlenül valami magasabbrendü művészi hozzáértést sejtet. Részemről ugyancsak a nem tapsolók közé tartozom. Távolról sem akarom ezt a kulturhistoriaailag is törvényesen bejegyzett színházi allürt támadni. De nekem egész kivételesen rossz érzést okoz, ha Beethoven egy adagio-tételében való szemlélődéséből ilyen drasztikusan zökkenetnek ki. Azt még különben sem vezették le tudományosan, hogy a tapsolásnak lélektani alapja volna. Az operette-hősök szeretik a tapsviharokat, de ismerek olyan művészeket is, akik megértésük és ünneplésük külső szimbolumát inkább valami megmagyarázhatatlan összetételü lelki feszültségben és isteni csöndességben, mint a sokszor megunt tapsban keresik.

Orpheus.

Kegyelet.

Hogy mindig visszaemlékezzek
Herceg: Fekete lovas-ára,
Hét svábot fogok tenyészteni
Otthon a konyha sarkába.

„H”.

(o) **Szilágyi Rózsi.** — Szilágyi Rózsi egyike azon fiatal tehetségeknek, kiknek saját erejükből sikerült beérkezni. Mert méltán beérkezettnek kell tekintenünk azt, aki Bárdos Artur színházában oly fényesen megállja helyét, mint ahogy a „Teriké”-ben, Simonyi Mária szerepében, azt Szilágyi Rózsi tette. Mielőtt Bárdoshoz leszerződött, Bécsben a kommun alatti vendégszereplései eredményeként a Wiener Comedienhaus horribilis gázsival sulyosbitott szerződését utasította vissza. Kár is lett volna e kitünö prózai színésznőket elveszteni.

VARGA IRMA, a Revü-színház tagja.

Nyilt levél Fedák Sárihoz!

Igen tisztelt Művésznő!

Bocsásson meg nekem, hogy „János vitéz”-beli nagyszerű sikerei közepette egy kis szerény levéllel háborgatom! A napokban itt volt a kabarémban Galetta Ferenc és egy Önnel kapcsolatos furcsa kis regényt adott belém. Azt mesélte a kedves ftu, hogy komjátý Károlynak nagyon fájnak az én kis leleplezéseim és hogy Ön állítólag azt a kijelentést tette, hogy kiüldöz engem a pesti színházi világból és teljesen lehetlenné tesz, ha komjátýt nem hagyom békében.

Én Önnek mindig megkülömböztetett hódolója voltam és csak rajongó szeretettel és tisztelettel tudok Önről beszélni; éppen ezért szükségesnek tartottam, hogy Önt sürgősen figyelmeztessem komjátý ur kis füllentésére.

FETRÁS JUCI, a Revü-színház tagja.

Mert — ez azután holtbizonyos — nincs Pesten ember, aki Önről, a nagy művésznőről ilyen gyermektég naivitást feltételezne.

Én legalább részemről lehetetlennek tartom, hogy Fedák Sári, a világ egyik legkülömb primadonája egy ilyen kis jelentéktelen komjátý miatt tönkre akarjon tenni egy ilyen kis szürke kabaréírócskát, mint amilyen én vagyok.

Éppen azért kérem, koppintson postafordultával Dr. Füllentő orrára, mert ha ezt nem teszi meg, egészen bizonyos, hogy legközelebb már súlyosabb éretlenségeket fog ő zeneírócskéje elkövetni.

Ismételten bocsánatot kér hódoló tisztelője és

kézcsókoló hive
Harmath Imre.

Kovács Károlynál...

Sok-sok, nagyon szép és értékes dsl komponistáját, Kovács Károlyt fölkerestük, hogy nyilatkozzék, min dolgozik, ir-e új dalokat, mik a legközelebb megjelenő újdonságai? Mind olyan kérdések, melyekre a hozzánk érkező levelek szerint a feleletet igen sok, a finom chansonnokat kedvelő zongorázó asszony-és leánysereg várva-várja.

Az „Ősszel arra ébredünk”, „Csákója mellé a virágom tüzte”, Egy dal, egy csók, egy üzenet” stb. stb. c. közkedvelt dalok illusztris szerzője készséggel mondta el, hogy a zeneiskolájában levő nagymérvű elfoglaltsága dacára is jut egy-két perce a zeneszerzésre és ezt arra használja fel, hogy egy német nyelvű operett-librettót zenésít, egyik külföldi színház megbízásából.

— Igen örülök — mondja, — hogy operettem szövege német nyelvű, mert nagyobb lesz így az erkölcsi

értéke úgy a magyar direktorok, mint a pesti publikum előtt.

Utóbbiakra ugyan igazán nem lehet panaszom, mert tömegesen kapom a leveleket, melyek egyrészt a régi dalaimat dicsérik, másrészt újabbak írására nógatnak. Legutóbb megjelent dalaim: „Azon a szerda délutánon”, „Ami eztán jön, az mind hazugság” — mely utóbbinak szövegét is én irtam — első példányait napok alatt kapkodták szét.

Miután még kéziratban levő (legközelebbi napokban megjelenő) „Sírassuk el hát a forró nyarat” című gyönyörű dalát Kovács Károly zongorakiséréte mellett szép asszony felesége melegen csengő hangján elénekelte, az interjú során lassacskán leszopogatótt Triple Sec és a fülbemászó muzsikától mámorosan elbucsuztunk Kovács Károlyéktól, kivel megígértettük, hogy kevesebbet fog tanítani és többet komponálni.

Link irodalom a Sörkabaréban.

A Sörkabaré már megint Irodalom önagyságával kacérkodik.

Még ennél is jobb vicc az, hogy egész este egyetlen egyszer sem nevet vagy tapsol a publikum azon egyszerű óknál fogva, mert *nincs*. A kongással zsufolt ház előtt játszik a társulat, illetve nem is társulat, mert az *sincs*. T. i. csak rendezők vannak.

Virág Jenő urtól kezdve a jegyszedőikig mindenki rendez.

Az egész pereputtyból csak egyetlen egy embert sajnálok: Salamont. A felejthetetlen Árnai Karcsi után ez a fiú volt az, aki egészséges humorával vitte az egész kabarét s most hálából elnyomják.

Ugy látszik, Virág Jenő ur fél, hogy a direktció is rájön arra, amit már ő észrevett, hogy Salamon sokkal jobb kómikus, mint ő.

Mihályi István ur, az összes pesti kabarék első vagy utolsó darabjának szerzője, a művészeti vezető; az a Mihályi-Merkler István, akinek mikor egy első-utolsó darabja ment a megboldogult Muskátli-kabaréban, kettő, záge 2 tapsot aratott.

Szegény Gozon Gyuszi az öltözéjében hiába zokogta, hogy három a magyar, mert Mihályi urnak csak két potyajegyves barátja volt a nézőtérén.

Rajta kívül még Forró Pál és Faragó Jancsi „*csinálnak*” irodalmat a Sörkabaréban, nem említve Zerkovitzot, a „zeneirodalmárt”.

Még csak egyet. Nem fél ön, kedves Mihályi-Merler Pista ur, hogy ha így *folytatja*, jövőre a Petőfi-társaság tagja lesz?

Női szépségverseny.

K. KRAMMER KATÓ.

8—12-ig
egy.

tánc-
lebujsban.

(Táncbetyárok II.)

Halló! Nobel... Kérlek fiam, ma este pont fél nyolckor várlak a Gambrinusban. Természetes!... A fejed otthon felejtetted, de a vázlatkönyved hozd magaddal... Szervusz!

leveles danse-tanár ur éppen egy kis nőt főzött az egyik sarokban.

Nemes példáját követték a többi urak és válogatott cigánygyerekek. Érdekes paradoxon, hogy pont a sütőknél főznek, még hozzá kis nőket, illetve öreg csatalovakat.

Breitnerlantosésbenedek cég után Vass Miklós tánc- és illemhelyét kerestük fel. A Sütők szakegyesületében levő táncstanoda a hírhedt *Kie vigadó-t* is veri *nivó* tekintetében.

Kisujszállási Vass Miklós, okleveles kis hamis, illetve kis hamis ok-

Nobel egy sarokban gőzerővel skizzelt, én pedig figyeltem a társaságot és konstatáltam, hogy a közkedvelt Snájder Fáni-csárdásra az egyik pár macsicsot, a másik foxtrottlit, a harmadik koksztrottot, a többi pár meg nemtommmiazisten-csudáját lejtett. Csárdást még véletlenül sem táncolt senki.

„Komárod a link hadovát“ szólalt meg mellettem csengő francia nyelven egy ur, akinek a kemény galéria tán a kommün kitörése óta nem látott pucerájt . . .

Ekkor (hölgyválasz volt) elém topant egy bájos kis nőnemű lokomotív és felkért.

Mialatt táncoltam, az a csirkefogó Nobel engem is lerajzolt.

meg, hogy természetesen kisujszálási Vass Nikoláj ur sem tanít táncolni azon egyszerű oknál fogva, mert ő maga sem tud, de hát úgy látszik, hogy ez és még valami má már nem szégyen, mert Prof. Nik. Vass nyíltan hieszteli, hogy hamis oklevél alapján működik, ha megpukkad is a világ.

Konstatálom, hogy Budapesten a „táncmestereken“ kívül mindenki tud táncolni.

De hála Isten, partnernőm időközben rosszul lett és megkért, hogy ne haragudjak, de félrevonul.

Majdnem megcsókoltam örömben a nőt és alig hogy félrevonult, egy észrevétlen pillanatban úgy elillantam, mint a kámfor, otthagya csapot-papot, Nobelt, akinek úgy megártott a műélvezet, hogy a mentők a Rókus-kórházba vitték.

A mélt. főkapitány ur mel eg figyelmébe ajánlva ezeket a táncle-bujokat, még csak azt jegyezzük

olvassák a Bohémvilág
placátját!

Gyászrovat

Oszlop Benő álma.

Fájdalomtól megtört szívvél jelentjük, hogy

Kerényi Gabi *nem* szerződött el a Városi Színháztól.

Ráskay Ferencet Magyarországon egyetlen egy ember tartja tehetségének: Ráskay Ferenc.

Nagy Endre fejmunkás elvesztette a fejét. A megtaláló magas jutalomban részesül. — Közvetítők nem díjaztatnak.

Aki lop, az nem tolvaj (?), az zeneszerző.

Fedák Sárinak már a lába sem tud énekelni.

A budapesti zeneműkiadók *mind* ki akarnak vándorolni.

Van Budapesten egy ember, akit még Bárd Ferenc sem tud becsapni. Neve: Bárd Ferenc.

A Dunapataji Vizszínház rövidesen végleg Dunapatajra költözködik.

Tarnay Béla, a Fővárosi Kabaré végtagja Ady-dalok helyett kuplékat fog előadni. (Okosan teszi.)

Minden (illatos)zsidó antiszemita.

A Sörkabaré sörbe fulladt.

A Muskátli-Kabaré elhervadt.

Harsányi Rezsőről szól az ének, a Belvárosi Színház közkedvelt tagjáról, ki tudvalevőleg a kolozsvári Nemzeti Színháztól került fel Budapestre. Harsányit Kolozsváron — a jó isten se tudná megmondani miért — ösidőktől fogva Benőnek hívták: az Oszlop elnevezésnek pedig külön története van.

Harsányi egy izben levéllel kopogtatott be Janovics direktor irodájába.

— Mi ujság Benő? — kérdezte Janovics.

— Direktor ur kérem — adta elő Harsányi az ügyet — egy nagyon kedves ismerősömtől kaptam ezt a levelet: disznótorra hívnak meg benne. Kérek tehát néhány napi rendkívüli szabadságot.

— Sajnálom kedves Benő — válaszolt Janovics — de nem engedhetem el.

— De hát miért nem? — kérdezte csodálkozva Harsányi.

Janovics megveregette derék színésze vállát:

— Csodálkozni fog! Nem engedhetem el önt egy percre sem. Nem tudom nélkülözni, mert maga egyenesen oszlopa a színháznak. Ha pedig az oszlopot kiemelem, összedől az épület. Azt pedig nem kívánhatja, hogy míg maga vígan disznótorozik, összedüljön ez a diszes színház . . .

Harsányi teljesen meg volt győzve és meg volt főzve. Büszkén, dagadó keblekkel távozott az igazgatói irodából s ettől a perctől kezdve nagyon kimérten kezelte a kollégáit. Csakhogy éppen szóbaállott velük, azt se mindig. A titkártól, aki pedig rettenetesen nagy ur az előlegek dolgában, lenézően

kérte az előlegeket. Mondta is egyszer a titkár Janovicsnak:

— Nem tudom, mi van Harsányival, nagyon büszke egy idő óta.

— Büszke? — válaszolt a diri — egészen jogosan az, ő a színház oszlopa. Nélküle összedülne ez az intézet.

— Oszlop! Oszlop! — kiáltották akik az irodában voltak s ettől kezdve mindenki Oszlopnak hívta a fiatal művészt.

Következő éjjel különös dolgot álmódott Harsányi. Azt álmodta, hogy igazgatói engedély nélkül elutazott a disznótorra. Áttanulmányozta a heti műsort s miután úgy találta, hogy őt, a kimerült oszlopot egy hétig pihenni hagyja a direktió, gyorsan vonatra ült s csak négy nap múlva tért haza. Egész idő alatt lelkifurdalásai voltak s mikor befutott a vonatja a pályaudvarra, rögtön észrevette, hogy egy színész-küldöttség vár valakit a város zászlójával. A küldöttség élén a kétségbeesett titkár állott, Alig hogy leugrott a vonatról, elébe lépett a különben rideg titkár s közölte vele, hogy az ő tisztelétére jött ki a társulat küldöttsége, mert önkényes távolléte alatt rettenetes bajok történtek. A színház összemlőfélben van s Janovics alig bírja már tartani.

A nagy férfi komoran hallgatta végig a panaszt s intett a kezével: az autó álljon elő. Pár pillanat alatt a színházhoz értek, ahol szomorú látvány tárult Oszlop Benő elé.

Első percben megdöbbenette a látvány, de aztán büszkeség töltötte el a keblét:

— Nyomorultak, rám vagytok szorulva. Jól van, segíték rajtatok! — gondolta magában.

És ezzel odatartotta kisujját a ros-

kadozó színház alá, melyet alig bírt már Janovics a hátán tartani. A színház ettől a perctől kezdve keményen, sziklaszilárdan állott. A tagok üdvívalgásba törtek ki, a zenekar a karmeser intésére rázendített egy lelkes indulóra. Aznap az egész város Oszlop Benőt ünnepelte.

... De ez csak álom volt. Reggel bosszankodva és fejfájással kelt fel Oszlop Benő s rögtön az jutott eszébe, hogy ma okvetlen szüksége van ötven korona előlegre. Bár amit átélt, csak álom volt, személye jelentőségének teljes tudatával állított be a színházi irodába.

— Ötven korona előleg kell! — szólt rá szigorúan a titkár, aki éppen a gázsiivet készítette s nagyon el volt foglalva. Nem sokat látszott törődni azzal, hogy a színház oszlopával beszél. Fel se nézett az irataiból, hanem csak a függő mutató ujját tartotta Oszlop orra alá...

Harsányi mély megvetéssel távozott a titkártól s elment reggelizni.

— Majd szükségtek lesz énrám — morfondírozott elszántan — de majd akkor én diktálok...

Amint így töprengett, egyszerre csak hallja az egyik pincér hangját:

— Oszlop bal, fizetni!

Ezt már nem tűrhette. Nekiugrott a megijedt pincérnek:

— Hallja, hogy mer itt engem froclizni? Mit kiabál itt?

Alig akarta elhinni, hogy a kávéházban így jelölik az asztalokat: oszlop bal, egy, kettő, három...

(o) **Galetta** szkeccset irt. Színeskollégái jó írónak, az írók pedig kitűnő színészek tartják. Ugyan melyiküknek van igaza?

Piripapája; Bandika darabja.

Nagy Endre a tőle megszokott fölényel háromfelvonásos conference-ot írt, melyet csütörtök délelőtt mutatott be a Dunapatai színház. Köztünk legyen mondva, hogy fenti műintézet, dacára a közeljövőben aláírandó békeszerződésnek, még most is *hadilábon* áll a látogatottsággal s így emelt fővel állíthatjuk, hogy Nagy Endre darabja még egyáltalán nem ronthat a nehéz deficitekkel birkózó vállalkozáson. Sőt annyira birkózik, hogy még a főpróbát is csak gyenge negyedház nézte végig, eltekintve körülbelül 30—35 embertől, akik nem merték végignézni s így a második felvonást már igazán csak egy zártkörű társaság forszírozta. 10 igazgató, 10 főrendező, 10 segédrendező, 10 házi dramaturg, azonkívül 15 színésznő és 2 színész, akik nem jutottak szerephez és Ráskai. („A gavallér” minden este üres házakat vonz.)

A darabról vagy rosszat, vagy

semmit. Még ez is sok. Sajnáltam Lóth Ilát és Kabos Gyulát két fiatal szerelmes szerepében. Annyira „kisleány” és annyira bájos a kis Lóth Ila, hogy magasan fölötte áll talentum dolgában az álhisz „Terikének”: — Ilosvay Rózsának. Helyenként ugyan tulzott a csitriségével, de isten bizony pompás naiva. Kabos Gyula groteszk szögletessége és kedves majomszerűsége kabinetalakítás volt. A Vigben lenne a helye; francia bohózatok eredetien félszeg figuráinak kiváló interpretálója volna. Sajnáltam még Tanainé Halmi Margitot, akinél szebben beszélő színésznők nincsen. Játékán meglátszott, hogy unja Nagy Endrét és az egész konferáda-limonádét. Milyen igaza van . . . B. Kovácsot nem sajnálom. Ugy kell neki — és csapnivalóan vidéki színész, irtózatos Feldszínház-szaga van a játékának. Hegedüs Feri bácsit sajnálom, mert a harmadik felvonás elején (legalább ott a főpróbán) összetört alatta a szék és ő a földre zuhant. Ez volt a legjobb vicc az egész darabban, ezen legálább 5 percig vihogtak a jámborabbak. Hegedüs bácsi ezt a pottyánást olyan élethűen csinálta: hogy őszintén meg akartam kérdezni tőle, vajjon volt-e szerzői utasítása erre? Ha volt, úgy gratulálok — Nagy Endrének.

Kedves Nagy Endre mester! Ha valaki örök életében abból élt, hogy a kormányon levő államférfiakat gunyolta (pardon: a prolidiktatura kivételével, mikor is ön aféle politikai megbízott volt), az az író, ha annak tartja magát, maradjon meg a kaptafánál. Hálátlan dolog háromfelvonásost írni — önnek, akinek már két darabja szenderült jobblétre — különösen hálátlan; hiszen már nem a régi „Zseni”. A darab-

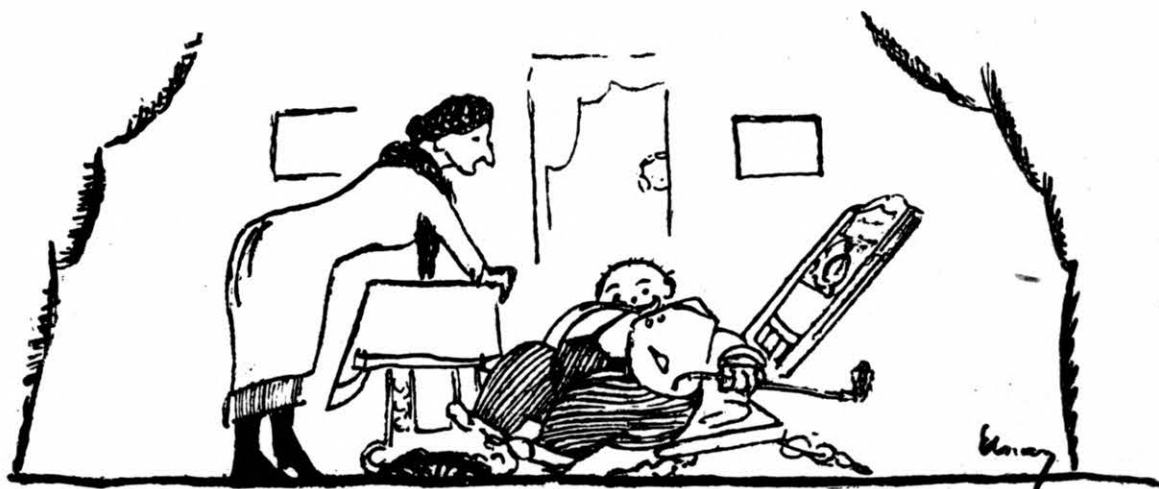
írásból igazán nem fog összegunyó-
lódni nemhogy két háromemeletes
házat, de még egy liftet sem.

Kedves tiz kis direktorok, ott a
Dunaparton! Eltekintve attól, hogy
rosszak a színházi konjunkturák,
amit önöknek, kizárólag business-
kapacitásoknak tudniok kellene,
mindent 20 balkézzel csinálnak. Azt
az elátkozott kis tündérművet ott
a Duna partján csak elsőrangú szí-

nészgárda, abszolút fehér műsor
(mondjuk: finom francia egyfelvo-
násosok, haute niveauju kabaré-
avagy miniatűr-operettek előadása)
pazar kiállításban mentheti meg.
Adjon az Isten észet, tehetséget és
kitartást önöknek, jobb darabokat
és 150 kiló teherképességű karos-
széket — Hegedüs bácsi alá.

Kiváló tisztelettel

Hideg Volt és Betévedtem.

Kártyavár.

Előkelő közönség zsufolásig meg-
telt nézőtere előtt pergett le Ga-
letta Ferenc „Kártyavár” című ki-
nemaszkeccsének főpróbája. A rend-
kívül ötletes szkeccs női főszerep-
ét Kovács Lily játssza.

Kovács Lily, dacára annak, hogy
a szerep nem egészen felel meg
egyéniességének, azt mégis művészi
tökéletességgel alakította. Rendki-
vül sikert aratott Tamás Benővel lej-
tett táncgyűttesével, melyet kény-
telenek voltak megismételni.

Nagy sikere dacára jobb sze-
retnők Őt újból szubrettszerepben
látni.

A Kártyavár férfi főszereplője,
Dán Norbert elég jó volt.

Tamás Benő, a „gumniember”,
táncaival nagy sikert aratott.

A zenénél, melyet Komjáthy
„komponált”, a darab rendezése
volt csak rosszabb.

Remélhető, hogy a [Kártyavár
csak a 100. előadás után fog ösz-
szedőlni. De ha csalódunk és még
tovább él, az se nagy baj. ■

[GÁL GYULA a Nemzeti színház tagja.

Gia íal

írók arcképgarnóka

Bus is, fekete is, László is! Ha feldobom fekete, ha leesik — Bus! Ha feldobom, színházi árjegyzéket szerkeszt, ha leesik — darabot mer írni a Madách-színháznak... Ki ez?

— Minden felelősség Incze Sándort terheli, aki különben több ilyen kreaturától terhelt. — Incze Sándor, a „Színházi Élet vagy Halál” (díjszabás szerinti) színházi prospektus szerkesztője, a jó ég tudja melyik bank- vagy hájközpont dupla könyvelői asztala mellől szabadította a magyar irodalomra ezt a duplatokáju és duplanevű ifjút.

Kezdetben csak verseket írt vala, bájtól duzzadó, csöpögő, színházi aprómarhaságokat, aztán — regényre vetemült — természetesen mindezt Incze lapjának keretein belül. Két éve lesz nyáron, hogy egy kis darabja ment a Faszor-kabarában, egy tréfa. Ennek azonban a fele se volt tréfa, mert a jó Isten megmentette minden humortól. A legfájdalmasabb mégis csak az volt, mikor a „Vágóhid” című satirikus hetilap szerkesztését átvette a kedves és tehetséges Lovász Károlytól. (Ravasz fiú ez a Bus, nehogy ő is a vágóhidra kerüljön — megveszi az egész lapot.) Bus tehát satirikus lett s még szerencse, hogy csak néhány szám látott napvilágot az ő keze alatt. Szegény Lovász Károly, aki az-

óta újra átvette régi, kedvenc lapjának a szerkesztését, sokat panaszkodik, hogy előfizetői egész busfeketéik lettek ezen László uralma alatt.

A kis gömböc-laci főszerkesztői tevénykedése idején veregette meg a vállát Szabó Dezsőnek, az új magyar zserinek, akinek „Elsodort falu” című regényét sajnálkozva bár, de megvédte a titokzatos és alattomos támadók ellen. Ő egy ilyen jóindulatu. Ő megvédi a vasos tehetséget, föltéve, ha az megérdemli — valószínűleg a gyöngébbek jogának alapján.

Egy ideig elbujt a busfekete ho-

Lovász Károly

mályba, a közelmúltban kommunikéket fizetett és közöltetett, melyek szerint a Madách-színház elfogadta 3 felvonásos darabját.

Kedves Dr Rácz Vilmos ur, úgy is, mint a Madách-színház szimpatikus tulajdonosa . . . mi bírta Önt erre a végzetes elhatározásra? Talán konkurrens színházi lapot fog indítani ez a busfekete?

Vig Fehér Józsi.

Remény.

1915.

Szép remények, édes álmok,
Óh! Ha ti valóra váltok!
Tudom, mind csak bohó álom,
S mégis egyre, egyre várom . . .

Kósa Lajos.

Pünkösdi rózsa.

A „Revü-színház” január 3-án tartja Farkas-Bródy „Pünkösdi rózsa” című operett bemutatóját. Külön érdekessége az operettnek, hogy a szöveg írásában Farkas Imre is részes.

A főszerepek Péchy Erzsí, Galetta, Tompa Béla és Magasiner Erzsí kezeiben vannak. Péchy Erzsí egy virágáros lány; Galetta Ferenc pedig egy ligeti fotográfus szerepében fognak a Revü-színház publikumának bemutatkozni. Tompa Bélát a Városi színház adta kölcsön a Revünek s oly jól érezte magát, hogy most végleg ott maradt. Simonyi egy vén rué, Horthy egy hüvösvölgyi korcsmáros szerepét kreálja, míg Gallay mint angol tréner fog néhány kitűnő táncot bemutatni. Kedvesen kacagató lesz Tarnai Leona is.

Külön szenzációnak ígérkezik az a táncquartett, melyet a pesti színesznők legszebbjei: Kovács Terus, Petrás Juci, Spányi Lola és Lévy Paula lejtének. A zenéről azt mondják a befentesek, hogy Farkasnak ez a legszebb muzsikája. Ez pedig nagy szó! A toillettek sok-sok ezer svájci frankot emésztettek fel, mert direkt párisi modellek után készültek svájci anyagból.

A fényes díszleteket Kálmán Lajos, a színház titkára tervezte s a direktió igazán nem sajnálta a legnagyobb áldozatot sem, hogy méltó keretet adjon az új operettnek. A rendezés nehéz munkáját Bródy István végezte a legnagyobb hozzáértéssel. A zenei részt Barna Izsó tanította be stílusosan.

Érdeklődéssel várjuk be a premiért annál is inkább, mert a kritikánk nem lesz pénzszerű, hanem becsületesen objektív.

XXIX.

... és így látta Frigyes bá')

**Akárakarakárnemakarinty
aki mindenkit kikrokiz.**(Tévedésből kimaradt az „Így lát-
tatók ti” irodalmi karikatúrából.)
Egy kicsit elkésett, de nem baj!**Igy irok én!!**Komitragédia sok körmondattal és
szerkesztői megjegyzéssel.(A zongora! A zongora! — Bandi.
— Good by! Szerkesztő ur! — Az
isten szerelmére! — Automata???)

1914. augusztus 1.

Délután 3 óra.

Tudniillik a dolog úgy áll, kö-

VARGA IRMA és GALLAI JENŐ,
a Revü-színház tagjai.nyörgöm, hogy leülök az íróasztal-
omhoz, jobbkezembe tollat, másik
jobbkezembe pedig vakarókéstfogva
meg akarom írni azt a cikket, amit
a szerkesztő urnak már egy hete
ígérek és Én borzasztó ideges va-
gyok!...Gondolataimat azonban más fog-
lalja le. A szembelevő ablakban
egy vén sodródeszka forgatja —
igen nagy igyekezettel — sirjában
Beethovent, kézzel-lábbal kapá-
lózva a zongorán... Persze írni
azt nem lehet ilyen állapotok mel-
lett, tehát okosabbat nem lehet csi-
nálani, minthogy várni kell, amíg a
zongora elhallgat. — — — — —(Ez a várakozást jelenti. A szerk.)
De nem akarom a nyálas olvasót
megvártni és megnyugtathatom,
hogy Beethoven után Chopin, Wag-
ner, Liszt, Zab, Árpá és Kukorica
következtek és a türelmem kezd
fogytán lenni és Én borzasztó ide-
ges vagyok.Délután 6-kor még mindig szól,
hogy az a fűzfánfüttyürgő sister-
gős...Mi? Micsoda? Hogy most hall-
gassalak ki a leckéből? Mit gon-
dolsz? Eredj ki csak szépen Ban-
dikám és tanulj még egy kicsit,
vagy mond meg annak az ének-
tanárnak, hogy csukja be az abla-
kot, mikor énekel... Kész? Hát
bánom én, hogy kész? Hát ráérek
én vacsorázni? Hát ráérek én rá-
érni? És hagyjatok békében, ne za-
varjatok. Én írni akarok! Mert én
egy csendes békeszerető családapá
vagyok, aki a vacsoráját is felál-
dozza családjáért! (Sajnos, a nyom-
dászati technika még nem fejlődött
annyira, hogy a betük ordítsanak.
Mert az utolsó betűknek ordítani
kellene. A szerk.)

Brrrrr... zrrrrr... egy teher-

autó. Az összes ablakaim betörték. Hogy mért is teremt az isten ilyen ménkü nagy szörnyetegeket, amik végigszáguldják a várost direkt azért, hogy ne tudjak írni! Autózzanak kinn a fronton, ahol ágyuk ropognak, puskák dörögnek, gránátok és shrapnellok játszanak fogócskát a levegőben és a tüzes istennyila csapjon ezekbe az ajtóba, úgy nyikorognak, mint egy rossz verkli? Talán azt várják, hogy én vetkőzzek neki és... mert kérem Én borzasztó ideges vagyok! (Mint fentebb. A szerk.)

Fél kilenc. — — — Halló! Halló? A szerkesztő ur? Good by! Tessék? Micso... hogy a cikk már kellene? Hát mit gondol? Én egy „ekszpreksz” cikkíró vagyok, vagy miaf... na ja?

Fél tiz... Most már egészen nyugodtan tudnék írni, ha ezek a katonák nem masiroznának az ablakom alatt! Tramtadratta, tramtadrattatramtadrattadram... (Ez kérem nem halandzsául van, ez kérem trombitaszó. A szerk.)

... Jaj!... Végem van!... A csillár a fejemre szakadt, úgy tomboltak odafenn:

Tiz... Most bekötött fejjel ülök a helyzet magaslatán, vagyis a kredenc tetején és ott próbálom a cikket megírni...

Tizenegy... Hogy? A szerkesztő ur küldte? Mondja meg neki, hogy nem va yok automata, akinek az egyik oldalán bedobnak egy küldöncöt, a másikon kijön a cikk! Mondja meg neki, hogy... nem hallom; Mit mond? Hangosabban!!!... zongora... ének... trombita... Bandi... csatazaj... hideg borogatás... negyven fok...

Augusztus 2.

Marcsa! Pakkoljon! Utazom a

békés és nyugalmas harctérre, ahol gránátok és shrapnellok selymes suhogása között, zavar nélkül, békésen és nyugodtan megírhatom azt a cikket, nem úgy, mint ezen a nyavalyás, lármás Budapesten.

Hochhoffer Károly. (. . leinthy.)

(o) Pártos Gusztáv, a Vigszínház legtehetségesebb fiatal tagja az Apolló-Kabaréhoz szerződött.

TISZA KAROLA és LATABÁR REZSŐ,
a Jardin tégjai.

Nem köt magához semmi emlék...

Előadási jog fenntartva.
Grammofon jog a szerzőké.

Írta: Kálmár Tibor

Zenésítette: Kovács Károly.

Moderato.

ZONGORA.

mf

Moderato.

p

Tegnap es - te volt egy é - ve
Mintha csak a sors a - kar - na

hogy Önt meg is - mer - tem Gyo - nyo - ru volt is - te - nem be szép
el - te - met - ni min - dent A - mi nekünk a múlt - ból ma - radt

Tegnap es - te volt egy é - ve ... mi - kor el - kezd - tük A legszen - tebb leg - bú - sabb me -
Csak a le - ve - le - it ör - zöm s a lel - kemben él még A sek - szen - ve - dé - lyes pil - la -

sét ——— Tün-dér - na - pok jöt - tek az - tán csó - kos könnyes ó - rak
 nat ——— Bu-dán a kis cukrászdák sines a - ré - gi he - lyén már

Bizony gyakran mo - so - lyogtunk kön - nye - ink ko - zott S az - tán el mult min - den egy nap
 I - de - ge - nul ra - gyog ott egy fé - nyes ka - vé - ház Uj és bol - dog pá - rok jár - nak

Bus „ma” lett a bol - dog teg - nap S szi - vükből a vágy ki - köl - tö - zött ——— S bár
 S on - nan a hol rám nem var - nak El - tűnt a szép tün - dér ál - mo - dás ——— S most

Valse lento.

1 - 2 nem kot ma - ga - hoz sem - mi em - lék Hi - vó sza - vé - ra

mé - gis men - nek Ré - gi sze - re - lem - mel vá - gyako - zó szem - mel

mf szenvedélyesen

Vár - nam hogy el - jő - jör meg o - da egy bú - csú - szó - ra Tel i - de - jén Bu -

rit mf a tempo

dá - ra jár - nánk re - gi kis fész - künk uj - ra vár ránk Leg - szentebb

p szélesen

csó - kom - mal csó - kol - nám bú s szemeit mint ak - kor ré ges - rég.

PETŐFI A PETŐFI-UTCÁBAN.

Egy modern költő élete, szerelme, szenvedései és feltámadása
vagy

A TÉBOLYDADA TITKA.

Humoros regény. — Irta: *Buldoghtalan.*

(Folyt.)

Az első boltba benyitott.

Ott, mivel azt hitték, hogy *vevő* „kundschaft”, mindenfelől hangos „Ásszögája”-val üdvözölték, de mikor kiderült, hogy csak „eladó”-pasas, egy unott „jobbra hátul”-lal elintézettnek tekintették.

Petőfi-Pacauer pedig elindult jobbra hátra a vesztőhely felé azon szilárd elhatározással, hogy nem enged a 48-ból (t. i. a 48 forintból).

*

A „jobbra hátul”-ban egy vörös haju csodaszép leány ült. Petőfi-Pacauer szive megdobbant, mert a „Holnaputánkiskedd” legujabb száma volt előtte.

Sőt mi több, pont az ő versét olvasta. Nem is vette észre hőszünket, aki úgy állt ott, mint hajdan Karthagó Márius romjain.

Mikor a „vörös-csoda” elolvasta a verset, ráhajolt és megcsókolta a szent nevet (már mint Petőfi-Pacauerét), halkán azt suttogetta „szeretlek!”

Hőszünk erre olyan zavarba jött, hogy a jó napot kívánok helyett azt mondta, hogy — Petőfi-Pacauer vagyok.

A leány ekkor felnézett és halkán felsikoltott, majd elpirult, de aztán ő is bemutatkozott:

— Ily vagyok. y-nal a végén.

Petőfi-Pacauer észre sem vette, hogy nyert ügye van, mert Ily az uraságoktól levetett burzsoa lánya, sőt fenemód csinos lány volt. (Igaz, hogy mikor kereste az ok és oko-

zati kapcsot a jobbra hátul és a csinos leány között, átvillant az, hogy ennek az lehet csak egyetlen oka, hogy a delikvens minél többet engedjen a 48 forintokból.)

*

A fenti csillag azt a Drégelydarabokból ismert kinos csendet jelzi, mikor a hős, (de még inkább az író) nem tudja, hogy miképpen folytassa a diskurzust.

*

Én ott folytatom, ahol érdemes folytatni: az első csóknál.

Petőfi-Pacauer t. i. megcsókolta Ily-t, y-nal a végén és megesküddött, hogy tiz verset fog írni arról, hogy legjobb fogkrém a Kalodont, mert csókközben egy holnaputánkiskeddista költő még arra is ügyel, hogy az imádott nő milyen fogkrémet használ.

Ily (y-nal a végén) csókjának pedig határozottan Kalodont ize volt.

*

Petőfi-Pacauer 50 forintot, 15 és fél vadcsókot kapott Ilytől (y-nal a végén) a téli kabátért.

Azzal bucsuztak el, hogy Ily (y-nal a végén) zárás után eljön a Grand Café Sokorópátkába és

(Folyt. köv.)

Ne mulassza el
meglátogatni Pátkai Jenő bélyegáru-
házát. Károly-körut 14, az udvarban.
Vesz, cserél, elad.

(o) **Modern kamara-est.** Minden malicia nélkül állapítjuk meg azt a kis rendezési hibát, mely szerint a Scala hangversenyiroda délután fél 4 órakor modern kamara-estet rendez. A nyomtatott műsoron így olvastuk. Ezek után rátérhetünk a műsor anyagi és személyi részének taglalására. Rögtön két nevet kell sulyosan, komolyan kiemelni, két operai művész nevét: A M. Némethy Elláét és *Fleischer* Antalét. Előbbit igazán Delila szerepéből már jól ismerik Pesten és mi csak annyit hozunk fel dicséretül: ha nem lenne gyönyörű megjelenésű és igazán színpadra tettetett játéku művésznő, azt ajánlhatnánk neki, hogy hagyja el az énekdrámák színhelyét és cserélje fel mindörökre a hangversenydobogóval. A műsoron levő dalokat: *Wolf*: Wunden tragst du, mein Geliebter, *Mussorgsky*: Ständchen (cello és zongoraszólammal), *Strauss*:

RADÓ BÖSKE, a Revü Színház tagja.

Meinem Kinde címűeket a modern stílus és harmoniák zseniális átérésével és diszkrét visszaadásával énekelte. Kísérőjéről és egyszerűsmind a hangverseny legértékesebb szereplőjéről, *Fleischer* operaházi karnagyáról ugyanilyen duális véleményt állíthatunk fel: nélkülözhetetlen, erőskezű karmester, de páratlan kamarazongorista, sőt virtuóz s ezért ugyancsak koncertpódiumon a helye. Az egészen ultramodern s különösen az adagio tételében igen szép *Pfitzner* zongoraötösben, *Wolf-Jerrari* páratlan szépségű, zenei igazgyöngyként ható kamaraszimfoniájában és ugyanezen szerző hegedű-zongora szonátájában látná el a zongoraszólamot és muzsikális, biztos alapja s vezetője volt az együttesnek. Társai, az operai vonósnégyes társaság: *Danziger* Antal hangversenymester, *Géczy* Barnabás, *Szerémy* Gusztáv és *Novacek* Antal tanárok, a szonátában ormándi *Blau* Jenő hegedűművész, a szimfoniában a kitűnő fuvósok: *Dömötör* (fuvola), *Bynevelt* (oboa), *Lutz* (klarinét), *Papp* (fagott), *Romagnoli* (kürt) és *Schmutz* (nagybőgős) művészi munkát végeztek.

Orpheus.

(o) **Filharmónia.** Régi, meleg sikerek színhelyén, a korábbi Népoperában rendezték a filharmonikusok *rendkívüli* hangversenyüket. Beethoven kultuszának adóztak az *első és hetedik* szimfóniával és a hatalmas *C-moll* zongoraversennyel. Csak akkor érezzük *Kerner* pótolhatatlan hiányát, ha egy-egy elháríthatatlanul fontos eseménnyel kapcsolatban mégis a zenekar élére áll és fájdalmas reminiscenciákkal szolgál ezzel a következő zenekari és operai esté-

ken, amikor nem érezzük példátlanul erőteljes és masszív klasszicizmusba beidegzett vezényletét. A zsufolt házat tevő publikum megértő, meleg tapsal igyekezett expiálni azokat a bántalmakat, amelyeket a nagyszerű karmesternek kénytelen-kelletlen el kellett szenvedni. Vezénylese az európai dirigens kiválóságok produkcióira emlékeztetett úgy a szimfóniáknál, mint a zseniális szólista, *Dohnányi* zenekarral való kíséreténél. A nagy pianista ma elmélyedésben, technikában, stílusban izzó, pathetikus beethoveni levegőt teremtette maga körül és különösen saját szerzeményü, klasszikus kadenciájával váltott ki meleg tapsokat.

Orpheus.

(o) **Klasszikus matiné.** A zeneakadémiai matiné műsora igen gondos, instruktív szempontoktól vezetett összeállítású volt és a nyújtott produkció ellen sincs súlyos kifogásunk. De egy megjegyzést: amikor *Haydn* a H-dur, *Mozart* a D-dur és *Beethoven* a II. (Eroica) szimfóniát megírta, nem kétféleképpen elgondolt és leírt partitúrába öntötte gondolatait és nem rendelte egyiket matinéra, a másikat soiréra. Mert úgy látszik, hogy a különben minden kétségen felül álló filharmonikusok megteszik néha ezt az önkényes különbséget. A dirigens *Dohnányi* rendes szokásától eltérően nem konturokat, hanem aprólékosan kidolgozott részleteket adott s ezzel új oldaláról mutatkozott be. Igazi szépet csak az Eroica gyászindulójának második fele és harmadik tétele nyújtott. Ezt a szimfóniát nem lehet végig szürkén játszani.

Orpheus.

Helyreigazítás. Blaha Lujza alanti helyreigazító levelének a legnagyobb készséggel helyt adunk:

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

Rólam írt közleményüknek egy nekem tulajdonított kijelentéséhez van egy szavam. A cikk szerint én azt mondtam volna, hogy „*meguntam az örökké mindent agyba-főbe dicsérő, fizetett színházi lapokat, az ember sohasem olvashat benne egy igazi kritikát.*” Ezt én nem mondtam. Munkatársuk bizonyára félreértett. Aki ismer engem, az jól tudja ugyan, hogy nem szoktam így beszélni, de azért mégis arra kérem, hogy legyen szíves helyreigazító soraimnak helyet adni.

Tisztelője

Br. Splényiné Blaha Luiza.

NYIKOS ZSIGMOND,
a Várszínházi Kamarajátékok rendezője.

Amatőr művészestély.

Szép műsorral lepte meg a közönséget az a kis amatőr-gárda, mely december hó 8-án zsufolt nézőtér előtt tartotta előadását a „Vasuti és Hajózási Club” helyiségében.

Az első rész számai közül megemlítjük D'Elgar: Salut d'amour-ját és Schubert: L'Abeille-jét, melyet Kiss Teri zeneakadémiai növendék adott elő, továbbá a Fischer Olga és Valter Rózsi által interpretált áriákat és Ady Endre két dalát, melyet Jávor Dénes érzéssel énekelt.

Meg kell dicsérnünk Schweitzer László kifogástalan kíséretét, valamint a quintettet, melyet Bartos Andor vezetett.

A második rész még sikerültebb volt, mint az első — és változatosabb is.

Schoen Pista ötletesen és kedves közvetlenséggel konferált s ezenkívül még mint táncos és költő is elismerést érdemelt. Táncduettje, melyben Dukesz Erzsébet volt a partnere, nagy sikert aratott, a „Szőke lányok és fiúk” című fülbemászó nótá pedig az egész közönség tetszését megnyerte.

Abonyi Aranka óriási sikerrel szavalta Alba Nevis „Reprise”-ét. Erős drámai tehetsége szép jövőt ígér, ha alkalma lesz képességei továbbfejlesztésére.

Békefi „Lift”-jét ügyesen játszotta Hollós Bora és Tóth Rezső.

Kálmán Ernő droguista
Budapest, VIII., Nagyfuvaros-u. 2 b.
(Népszínház-utca sarok.)

illatszer, pipere, kozmetikai és háztartási cikkek üzlete. A Bohémvilágra hivatkozónak 10% eng.

CSÖRTOS „Szerelem vására” 3 felvonás

Rózsahegyi mester büszke lehet e két növendékére.

Kertész Ilonka nagyon kedvesen énekelt, Pogány Rózsi pedig ügyes játékával tünt ki.

Végül meg kell említenünk Szőke Szakáll „Szabadalmi ügyvivő” című tréfáját, melyet Förstner Béla vitt sikerre. Minden mozdulatát derűtlenség kísérte, játéka meglepően rutinos és hatásos volt, szinte hihetetlen, hogy ez volt a debutje. Az amatőr-művészet értékes erőt nyer benne. Ügyesek voltak partnerei is, Szöcs Andor és Dukesz István.

Az estét Pogány József rendezte. *Rip-Rip.*

Brüll és Komlós táncintézete, (Erzsébet-körut és Rákóczi-ut sarok) Szilveszterkor művészi kabaréval egybekötött táncestélyt rendez ismert fővárosi művészek közreműködésével. Kezdeté fél 8 órakor.

(o) **Havas Dezső.** Dohnányi kevésszámú, zseniális növendékei közül talán a legkiválóbb. Akik kevésbé ismerik a művészi nagysághoz közeledő fiatal muzikusokat, azok legfeljebb, de igen fontosabból az alkalomból ismerték meg nevét, hogy Horthy Miklós fővezér tiszteletére rendezett intern hangversenyen lépett fel óriási sikerrel. Saját vallomása szerinti kedvenc szerzőit: Lisztet, Schumann, Chopint játszotta tiszta romantikus patosszal, melegséggel. Tanárai: a tragikusan elhunyt ideális pedagógus, dr. Kovács Sándor, a szubtilisan finom művésznő, Zs. Kabos Ilonka voltak, jelenleg pedig az univerzális zenész-zseni, az eszményi muzikus: Dohnányi. Közvetlenül kitűzött célja, hogy egy komoly sikerektől dus külföldi tanulmány- és hangversenykörut után meglepő eredményekkel számoljon be hangversenyek keretében a budapesti közönségnek. *Orpheus.*

HEGEDÜS GYULA, az „angyal”

Fővárosi Borozó

ÉTTERMEI Telefon J. 21-50.

NÉPSZINHÁZ-U. (Német-u. sarok)

A BOHÉMVILÁG TALÁLKOZÓ HELYE.

Uri konyha. Kitűnő borok. Összes kávéházi italok. Elsőrendű cigányzene. Tul. Szántó Gyula.

(o) **Igazi népszerűség.** Amint megvannak a hivatásos színészetnek a maga kiválóságai, éppen úgy megtalálhatók a stárok a műkedvelők között is. Pedig bizony népszerű műkedvelőnek lenni sokszor nehezebb, mint ugyanezt a népszerűséget színészként elnyerni. Hiszen a műkedvelőnek senki nem csap reklámot, az ő népszerűségének alapja az egyéni rátermettség. Ilyen népszerű embere a műkedvelő- és kabaré-estéknek *Katona Kálmán*, aki gyönyörű hangja révén valóságos primadonnája a közönségnek. Joggal állapítható ez meg róla akkor, ha tudjuk, hogy két napon belül hat helyen lépett fel. Egyébiránt előrelátható, hogy a műkedvelő *Katona Kálmán*ból nem-sokára hivatásos színész lesz. A hangja és eddigi sikerei révén ez szinte önként következik.

Laufer és Barcza táncintézete megnyitott VIII., Baross-u. 111., Mefisztó-kávéház különtermében. — Össztánc: kedd, csütörtök, szombat, vásár- és ünnepnap délután és este. Beiratkozás naponta d. u. 4—10-ig. Minden hó elején új kurzus. Összes modern táncok tanítása.

A „**Bohémgárda**” 1920. január 11.-én (vasárnap) d. u. 5 órai kezdettel (a M.I.M.O.SZ. disztermében Nagydíófa-u. 3.) nagyszabású táncal egybekötött kabarét rendez. A gárda kéri a Bohémvilág olvasóit, hogy a kabaréján pontosan 5 órakor jelenjen meg, miután egyes számok alatt az ajtók zárva maradnak.

(o) **Rövid időn belül** a suszter ifjuncukás urak nem az utcán, hanem a Royalban fogják (ki)fütyülni a Zerkovitz-slágereket.

Kamarazene.

Az Amatőr-Művészek Otthona muzsikus tagjai részére állandó kamarazene-összejöveteleket rendez. Ezen összejöveteleken részt vehetnek azok, kik valamely hangszeren (hegedű, brácsa, zongora, gordonka) játszani tudnak s ebbeli képességük eléri azt a fokot, mely a kamaramuzsikához szükséges. Az A. M. O. ezuton kívánja lehetővé tenni az egyes műkedvelő muzsikuskoknak a kamaratársaságokban való tömörülését.

Az első összejövetel 1920 január hó 1-én d. u. 2 órakor lesz az Otthon saját termében.

Jelentkezés személyesen vagy levélileg a szerkesztőségben.

A „Bohémvilág” karácsonyi ajándéka.

A „BOHÉMVILÁG” karácsonyi ajándékképen

10 darab kék ezrest fog kisorsolni kedves olvasóinak.

Kiki választhat magának tetszés szerint egy számot (mely 5000-nél magasabb nem lehet), mellyel ezen **ajándék-sorsjátékon** részt vesz.

Egy személy több szelvényvel is pályázhat.

Ha egy kihuzott számra több pályázó akad, úgy a nyeremény-összeget megfelelően megosztjuk.

Beküldési határidő: 1919 jan. 5.

A sorsolás eredményét 7. számunkban közöljük.

A „Bohémvilág” 10.000 koronás karácsonyi ajándékának sorsjátékában résztveszek.

Választott számom: .....

Név: .....

Cím: .....

*Finita . . .**Kósa Lajos.*

S az ifju ott feküdt az ágyon,
 Leányos arcán kóros sáppadás,
 „Haldoklik!” — szólt az ápolónő.
 Künn játszi tavasz volt, rügyfakadás . . .

Ám csitt! — a halál undok színét
 Egyszerre lángoló pir váltja fel
 S az élnivágyás ösztönétől
 Hajtva, az ifju ágyából kikel,

Beszélni kezd, mint egy apostol,
 Akit tán onnan tulról küldtek át,
 Hogy szembeszálljon a halállal
 S hirdesse az élet szent dalát!

„Miért akarod, gonosz végzet,
 Miért akarod ifju testemet
 S ha úgy, hát miért nem kiméled,
 Csodás zenitre vágyó lelkemet?

Mert érzem benne fellobogni
 Nagy cselekvések morajló tüzét . . .
 — Ne állj utamba és ne kacagj,
 Ezt durva öklöd nem zuzhatja szét! —

Nem engedem. Nem! . . . Óh, de mi ez?
 A kórház fala brrr, mily vakfehér . . .
 És mégis . . . te vagy az erősebb! . . .
 Látom . . . egész a temetőig ér . . .” —

S az ifju ott feküdt az ágyon,
 Arcán örökre a torz sáppadás,
 Már többé nem lesz életpiros. —
 S künn játszi tavasz volt, rügyfakadás . . .

ERÉNYI ROSSI ROSINA
magán énekiskola

VII., ERZSÉBET-KÖRÜT 40—42.

Új tanítványok felvétele (az iskola meg lett nagyobbitva) egész napon át.
 Nyilvános vizsgálhangversenyek és házihangversenyek a Vigadóban.

**Munkások Irodalmi és
Művészeti Országos
Szövetsége.**

A sziniiskola f. évi november hó 30-án és december 1-én és 2-án eszközölt felvételi vizsgálatain felvettek névsorát folytatólag közöljük:

Kauders István, Kenderessy József, Konecsny Jenő, Kaufmann Lajos II., Katona Kálmán, Kocsir Jenő, Kun Böske, Kurám István, Kertész Vilmos, Kertész Juliska, Krausz Elemér, Krajcsi Andor, Komáromi Lajos, Kovács Gergely, Kalmár Kálmán, Kovácsics Gyula, László István, Ladányi József, Langsfeld F. Ede, Laufer József, Leichtmann Miklós, Molnár Zsigmond, Mészáros István, Markovits Miklós, Markovits Róbert, Meisner Aladár, Mayer Marietta, Mayer Jenő, Márkus Gyula, Márkus Imre, Melihark Ferenc, Mizik Pál, Malodeczky Lajos, Mayer Ilonka, Nagy Zoltán, Neumann József, Neumann Janka, Oveszle Annus, Pollák Öszkár, Papp Imre, Pollák Öszkár, Radics László, Rónai Viktor, Radosevjevits Lyubomir, Regös Kálmán, Rausnity Endre, Rózsa Ila, Rácz György, Ressenitz József, Szidanits Géza, Szidanics Ferenc, Szendrei Miklós, Salamon Béla, Sztrém József, Szegner József, Szunamann Mihály, Szép Imre, Schwartz Ignác, Szücs Kálmán, Sloncsik Helén, Scharenbeck Anna, Schwartz Jozefin, Török József, Török Teca, Tatár József, Ters-tyánszky György, Tóth Mihály, Trébitsch Béla, Tóth János, Traub Andor, Tausz Mancsi, Thén István.

**A M. I. M. O. Sz.
sorozatos előadásai.**

A Munkások Irodalmi és Művészeti Országos Szövetsége sokatígérő akarással és lelkesedéssel fogott hozzá, hogy művészi programját beváltsa. Most, hogy a zeneiskolája és a nemrégén létesült sziniiskolája megindult a maga útján, a kulturális egyesület nem áll meg pihenni, hanem máris újabb, nagyszerű lépést tett előre.

Nem riadva vissza semmi áldozattól, megegyezést kötött az „Omnia” igazgatóságával, amely megegyezés alapján a MIMOSz. vasárnap délelőttöként művészi matinékat és hangversenyeket rendez. E sorozatos matinékon az egyesület tagjain kívül a legelső művészek vesznek részt, hogy mindenkinek hozzáférhetővé tegyék a tiszta, mellékcélzatoktól ment művészetet.

A terv alapján az egyesület máris összekötetésbe lépett több kiváló magyar íróval, akikkel olyan műsor-számokat iratnak, amelyeknek bemutató és előadási joga kizáróan a MIMOSz-t illeti.

Tekintettel arra, hogy ez a művészi célt szolgáló egyesület nem magánvállalkozás, mindenfelől a legnagyobb várakozással tekintenek a vállalt munka elé, amely — úgy lehet — nemvárt eredményeket fog produkálni, örömeire mindenkinek, aki szereti a tiszta művészetet.

Szinielőadások és kabarék szereplőinek MASZKIROZÁSÁT elfogadja DRABCSIK JÁNOS, színházi fodrász, IX. ker., Ranolder-utca 26/6. Es énként található M. I. M. O. Sz., Nagydófa-utca 3, I. em.

Üzenetek.

Ezen állandó rovatunkban mindennemű közleményt, mely a jó ízlést nem sérti, szavanként 2 azaz kettő K-ért leközzöljük. Legkisebb hirdetés díja 20 K. Feladható kiadóhivatalunkban és Erzsébet-körut 2, dohánytözsdében.

—o—

KERTÉSZ Andor közölje címét e rovatban „Hoffmann” jelígre.

1001

—o—

FÜTTYMŰVÉSZ kabarékon való felépésre ajánlkozik. Választ a kiadóhivatalba „Művész” jelígre kérek.

1002

—o—

MŰVÉSZI vállalathoz pénzes társ sürgősen kerestetik. Cím a kiadóban.

1003

—o—

NAGYTEREM kabaré és egyéb előadások céljaira szombat és vasárnapra kiadó. Érdeklődők a kiadóban nyernek felvilágosítást.

1004

—o—

TÁNCKETTŐSHÖZ női partnert keresek. — Választ e rovatban „Modern táncos” címen kérek.

1005

—o—

MŰKEDVELŐ-gárdát szeretnék összeállítani. Lelkes műkedvelők, kik már felléptek, közöljék címüket az „Üzenetek” rovatban „Bohémia” címre.

1006

—o—

BEETHOVEN C-moll. koncertjének zenekari szólamát kölcsön vagy megvenném. Jelígem: „Muzsikus”.

1007

—o—

PIANINÓT vagy zongorát bérbe, esetleg megvennék. — Választ „Lauberger” névre e rovatban kérek.

1008

—o—

Ki a legjobb táncospár?

Azt mi is szeretnénk tudni. De mi sem könnyebb annál! Rendezünk egy nagy országos táncversenyt, melyen 2 arany, 2 ezüst, 2 bronzérmes tűzünk ki díjul. Ezen versenyen a hivatásos táncosok kizárásával részt vehet mindenki.

Résztvételi bejelentést szerkesztőségünk 1920 jan. 15-ig elfogad. A verseny a Vigadóban a legjobb táncmesterekből alakult zsüri közreműködésével fog megtartatni.

Ugyan mi lehet ez?

A „Bohémvilág” tánckedvelő olvasóit nagyon kedves, érdekes meglepetésben fogja részesíteni, „hogymi lesz az”, annak kitalálására egy ezüstérmes pályadíjat tűzünk ki.

Tervünk végrehajtásához azonban feltétlen szükségünk van lehetőleg mindenkire, ki ma Budapesten táncolni tud.

E végből felkérjük olvasóinkat, közöljék velünk saját, valamint táncolni tudó ismerőseik nevét, címét, foglalkozását, életkorát, cipőjének nagyságát, hajszinét, körülbelüli testmagasságát, valamint meglévő fogainak létszámát, hogy ezen nagy, országra szóló murit minél nagyobb körben kiterjeszthessük.

Legjobb táncmesterek:

Brada Ede,
Kovács Tivadar,
Guttman L.,
Guttman Á.,
Ziegler József,
Haraszi Andor,
Pallay Anna,
Péterffy Nővérek,
Róka Pál,
Mazzantini L.
Tüzes Árpád (Pestujhely).

Mit is akartam mondani?

Azt, hogy az:

„Bohémifjak Irodalmi és Művészi Társaság“ folyó hó 28-án a MÁV. irodakezelők körének disztermében délután 5 órakor kabaréval egybekötött táncmulatságot rendez.

„Ifjuművészek Köre“ folyó hó 26-án, Karácso y másodnapján d. u. 5 órakor tánccal egybekötött kabaré-előadást rendez a MIMOSz. helyiségében. (Nagydiófa-utca 3, I. emelet).

Műkedvelő

színészek, előadók, konferánszokat felhívjuk, hogy pontos címeiket, képességeiket velünk írásban mielőbb közöljék, hogy rendezendő színházi-, kabaré- és hangverseny-előadásainkon való szereplésre őket felkérhessük.

Tervbe vettük és tárgyalásban vagyunk egyik budapesti nagyobb színház igazgatójával egy Műkedvelő Színház létesítése ügyében.

Az eredményről annak idején beszámolunk.

Előfizetőinket felhívjuk,

hogy ha lapunkat nem kapják pontosan, felszólamlásaikat egy levelező-lapon, esetleg telefonon (József 80—64) kiadóhivatalunkkal közölni sziveskedjenek.

A „Bohémvilág“

szerkesztősége és kiadóhivatala részére alkalmas helyiséget keres.

Pályázatok.

- A „Bohémvilág“ pályázatot hirdet
1. legjobb vers,
  2. novella,
  3. szindarab (dráma, vígjáték, színmű),
  4. zenésítésre alkalmas dalszöveg és operette.

A pályadíjak összege 10.000 korona. A pályázatban mindenki részt vehet a hivatásosok kizárásával.

A pályázatok beérkeztenek határideje 1920 január 15.

A pályázatokat egy írókból és művészekből álló zsüri bírálja meg.

Szerkesztőségünk fentartja magának azt a jogot, hogy a pályadíjat nem nyert, de leközlésre alkalmas műveket leközlje, illetve értékesítse.

A „Béke“.

Immár egy éve annak, hogy a „Béke“ művész és irodalmi társaság szerényen meghuzódva szolgálja a művészetet és a kulturát. A társaság vezetői: Balázs Imre, Forgács Ferenc, Seiler Jenő, Messinger Géza, Schlércher Frigyes, Székely László tudásuk legjavát adják s minden lehetőt elkövetnek a „Béke“-gárda felvirágoztatására.

Ünnepélyes diszelőadás keretében fogják megünnepelni a társaság egyéves fennállásának évfordulóját, mely alkalommal Alpár Bözsike, Székely Dusika, Sipos Imre, Sugár Vilma, Vidor Gizike és a társaság többi kiváló tagjai lépnek fel.

A diszelőadás a MÁV. Irodakezelők Körének disztermében (VI., Andrassy-ut 81, I) délután fél 5 órai kezdettel tartatik meg.

Kabarérendezők

figyelmét felhívjuk arra, hogy a rendezendő előadásaikról szóló előzetes tudósítást csak is kedd déli 12 óráig vehetjük át, az ezután érkezetteket csak a következő számunkban közölhetjük.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratokat nem adunk vissza. A szerkesztőségnek szülő levelek *nem névre*, hanem a szerkesztőség címére küldendők. Névtelen levelekre nem válaszolunk.

Szolga András. Leadott cikkét átdolgozva közöljük. — **Schöberl Ferenc.** Előjegyeztük, közeljövőben visszatérünk. — **Iván Jenő.** Versei zsüri elé kerülnek. — **Parrogh Károly.** Zsüri bírálata alá bocsájtjuk. — **Frank József.** Levelére visszatérünk. — **Landesmann Sándor.** Novelláit bírálat alá vetjük. A M. O.-ba való felvétele miatt szerkesztőségünket keresse fel. — **Deutsch Dezső.** Verseit bíráló-bizottságnak adtuk át. — **Gindert Jenő.** A M. O.-ba való belépés szerkesztőségünkben személyesen eszközölhető. Versei közül egyet közlünk. Dolgozzon szorgalmasan. Levelének többi részére még visszatérünk. — **Ehrich György.** Levelének őszintén örültünk. Tényleg mi vagyunk az egyedüliek, kik a fiatalok ügyét felkaroljuk. Előjegyeztük. Kísérje a szerkesztői üze-

neteket figyelemmel. — **Hartl Leó.** Fenti üzenetünk Önnek is szól. — **Picike.** 23 éves. Még csak kétszer ment férjhez. Jelenleg menyaszonny. — **Waller István.** Karácsony másodnapján délelőtt fél 11 órakor hangszerekkel és kottákkal jelenjenek meg. — **Kopniczky és Társai.** Adataikat feljegyeztük. Kérünk további címeiket. — **Lyrat tenor.** Keressen fel bennünket. — **Denker Mancsi, Spielmann Gizella.** Címeiket előjegyeztük. Közeljövőben visszatérünk. — **Szegner József.** Próbálkozzon prózával. — **Somlyó Sándor.** Szindarabját zsüri elé terjesztjük. Előadói képességét közeljövőben igénybe vesszük. — **V. J. Novellája** zsüri elé kerül. — **Klár Kornél.** 1. Filmre írt darabok azok, scenáriumának elbírálásával is foglalkozunk. 2. Igen. 3. Természetesen. 4. Műkedvelői tehetségét ki fogjuk próbálni. — **Keszler Károly.** Fönti üzenetünk 4. pontja Önnek is szól. — **G. Gy.** Legyen szíves hagyjon békében. — **Többeknek.** Leveleikre válasz a jövő számunkban.

—o—

Helyreigazítás. Lapunk 1. számában közölt „MIMOSz” névsorban Kauders István helyett Kender Istvánt irtunk. — Lapunk 3. számában közölt „És nincs tovább” című vers szerzője nem Benda Jenő, hanem bessenyői Bende József.

VASS MIKLÓS TÁNCTANINTÉZETE

VII., DOHANY-U. 71, I. EM. BALRA. (Szövetség-u. sarok.)

☛ Csakis jobb társaságok szórakozó helye. ☛

Tanítom az összes divatos táncokat. Növendékek felvétele péntek kivételével este 6 órától.

Karácsony, Szilveszter és Újév napján nagy mulatságok.

Értesítés.

Értesítjük olvasóinkat, kik lapunkra előfizetni óhajtanak, hogy Erzsébet-körut 2. alatt dohánytözsde főelárusító helyet létesítettünk, ahol előfizetés egész napon át eszközölhető.

Előfizetési árak:

1 évre	96.— kor.
$\frac{1}{2}$ "	48.— "
$\frac{1}{4}$ "	24.— "
1 hónapra	8.— "

Előfizetőink lapunk összes mellékleteit díjmentesen kapják.

Bohémvilág
kiadóhivatala.

Selyemharisnyák

szárát is megjavítja a
Terézvárosi Harisnyajavító
Király-utca 80. (Király-színházzal szemben.)

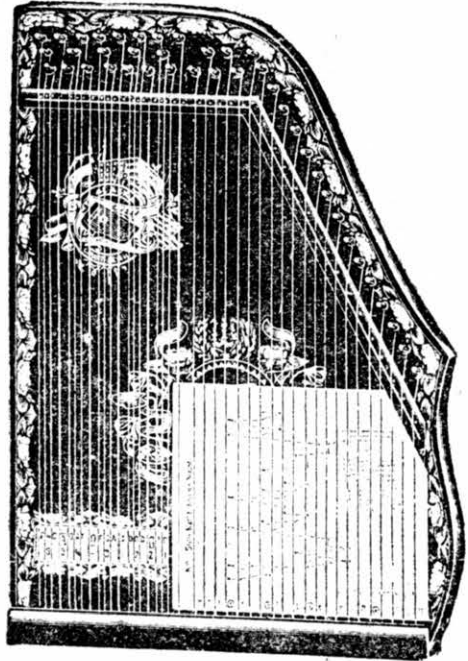
MEGNYERI A ZÉPSÉGVERSENYT,

ha fényképeit műtermünkben készítetteti, hol művészi kivitelű levelező-lapok, modern fényképek készülnek.

Modern fényképészet
VI., Király-utca 90, I.
Művészek, színészek, színi akadémikusokrak árkedvezmény.

"TISZA"
KÁVÉHÁZ ÉS ÉTTEREM
RÁKÓCZI UT 74.
Esténként Balogh Károly cigányprimás és Balogh Lajos gordonkaművész muzsikál.

CSODA-CZITERA

Kotta ismeret nélküli
azonnal tud rajta játszani.
Ára 250 kor.
Kiváló ujévi ajándék.
"HANGSZER-OTTHON"
FEKETE MIHÁLY mesternél,
Budapest, VIII., József-körut 9.

FESTESSE MEG

SZÖRMÉJÉT BÁRMILYEN SZINRE
felelősséggel Bordi F. Imre szücsnél,
Budapest, VI., O-utca 11.

Karácsonyi és ujévi legszebb ajándék!
KOVACS KAROLY GYÖNYÖRÜ UJ DALAI
megjelentek és a zeneműkereskedésekben kaphatók.

Azóta ugy félek a lombhullatástól . . . **Miért kell szeretni? Miért?**

"OTTHON"**TÁNCINTÉZETBEN****Stefánia-ut 55. sz.**

(Thököly-ut sarok.)

Karácsony első estéjén 7
órai kezdettel**fehér-estet,**Karácsony második estjén
a XII. számú csoport
vizsgáját tartják meg.

Szilveszter este

hölgy-estély

lesz.

"GAMBRINUS"ÉTTEREM ÉS KÁVÉHÁZ
VII., ERZSÉBET-KÖRUT 27.

Délután és este

**nagy szimfónikus
hangverseny**Egressy Sándor karnagy
vezetése alatt.

Belépődíj, tálcázás nincs.

ÖRÖME LESZ!ha fényképnagyítást, festményt
DISKAY műtermében rendeli.
„ROYAL“-fényképház, Erzsébet-
körut 32. — DISKAY-műterem,
Rákóczi-ut 74. Telefon J. 50-89.**HANGSZERGYÁR STERNBERG ZONGORATEREM**

CS. ÉS KIR. UDVARI SZÁLLÍTÓ

BUDAPEST, RÁKÓCZI-UT 60.

Gyermekek és fel-
nőttek részére al-
kalmatlan ajándék-
tárgy a kis vagy
nagy zenélő-doboz
és a régóta bevált
mechanikai forgató
hangszerek.Hegedü, brácsa,
gordonka, nagybőgő,
klarinet, fuvola,
pikoló, tárogató,
szárnykürt, vadász-
kürt, trombita, zongora,
cimbalom, harmoniumBeszélőgépekcsoda
tisztá hanggal 600
koronától feljebb.
Hegedü és gordonka
javításokat műhe-
gedükészítő-műhe-
lyünkben jutányos
árért végeztetünk.és az összes egyéb zenekari és műkedvelői hangszerek legolcsób-
ban kaphatók. — Hurok és alkatrészek óriási választékban rak-
táron. — Javítást és hangolást bármely hangszeren saját műhe-
lyünkben, illetve műhelyünkön kívül is szakszerűen végeztetünk.Ezen hirdetés felmutatása ellenében 5 százalék engedményt adunk bármely cik-
künkől, kivéve azon cikkeinket, melyek árának betartására kötelezettségünk van.

M. I. É. R. T.

Magyar Iparművészek és Rajzolóok Tanműhelye
Bpest, VII., Izabella-utca 65, IV. 1., műterem

Készít iparművészeti terveket nyomdák, lithographiak, könyvkiadó vállalatok, színházak, mozivállalatok, címfestők, szobafestők, üvegfestők, reklám-vállalatok részére. Szabók, szücsök, kalap- és kézmunka-divattermek részére divattervek. **Plakát- és reklámtervezetek.** Ipar- és képzőművészeti előkészítő-tanfolyamunkra kezdő és haladó növendékeket felvesszünk: könyvkötés, batik, linometszés, aquarell- és olajfestés (haladóknak modell után), betűvetés és egyéb grafikai szakokra. Színházi díszlet- és kosztüm-tervezés. Külön amatőr és külön szigorúan gyakorlott szakosított csoporttanítás jól fűtött műterem. Értekezés a műteremben naponta d. e. 10—11 óráig Köves tanárnál. A tanfolyam januárban nyílik meg.

MEGNYILT

Budapest szenzációja a

TABARIN

a lelegegánsabb
táncpalota

(RÁKÓCZI-UT 63.)

Nagyszerű műsor!
Nagyszerű konyha!
A TABARIN-barban
CZEGLÉDY GYULA
énekel és zongorázik.

Lapunk fényképfelvételei

HOMONNAI ÉS TSA

IV., SZÉP-UTCA 5.

műtermében készülnek.

RIVIERA

KÁVÉHÁZ ÉS ÉTTEREM

ARÉNA-UT 19.

Kitűnő házi konyha.

Esténként

„Kecskeméty“ Rácz Józsi
muzeikál.

Tulajdonos: Markstein Bercsi.

KOVÁCS
ZENEDE

VII., MURÁNYI-U. 34.

ÉS

VII., THÖKÖLY-UT 80.

SZÉN-SZÜNET
NINCSEN

TANSZAKOK:

HEGEDŰ, ZONGORA,

ÉNEK, GORDONKA.

FELVÉTEL EGÉSZ ÉVEN ÁT

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: KOVÁCS ALBERT.

FŐSZERKESZTŐ: KOVÁCS KÁLMÁN.

KOVÁCS KÁROLY zeneszerző.

(Diskay felv.)

KOVÁCS LILLY a „Kártyavár” női főszereplője.

